

Dom kunne tvinge Finanzministeren, og tillige om Personer til Efterladte, forsaavidt Finanzloven ikke derfor fastsætter en særlig Sum, der ei tør overskrides; det gælder om saadanne Tillæg, Diæter, Rejsegodtgjørelser o. s. v., der efter faste Vedtægter rette sig efter Vedkommendes Charge, Stilling eller desl. I alle sige Sager har Revisionen at paasee og Decisionen at afgjøre, hvorvidt der ved hver enkelt Post er handlet lovligt; men dette gælder ligesafuldt indenfor den ved Finanzloven angivne Talgrænse, som udover samme, og dens Overskridelse er derfor i sin Orden, naar kun hver enkelt Post er lovmæssig. Det gjør i saa Henseende intet til Sagen, om Forpligtelses Omfang følger umiddelbart af selve Lovens eller Lovreglens, eller om dette først bestemmes ved et mere eller mindre Moment, f. Ex. ved Taxation af den Erstatning, der tilkommer Gæren af et til Veianlæg afgivet Grundstykke, naar Beløbet Størrelse kun er uafhængig af Bestyrelsens Villie, ligesom det ikke blot finder Anvendelse, hvor det Offentlige, som i de nævnte Tilfælde, er forpligtet ligeoverfor bestemte Personer, men ogsaa, hvor der finder et forpligtende Forhold Sted mellem forskellige offentlige Indretninger indbyrdes, f. Ex. med Hensyn til de ogsaa offentlige Bygninger paa liggende Skatter. Nærbeslægtede hermed ere adskillige Forhold, hvor Staten har paataget sig visse Forpligtelser ligeoverfor Alle og Enhver. Saaledes er f. Ex. Postvæsenet forpligtet til paa visse Linter og i et vist Omfang at befordre Personer og Gods, uden at det berøver paa sammes Villie, i hvilken Udstrækning dette vil blive benyttet. Bestyrelsen er derfor ikke blot berettiget, men endog forpligtet til at skaffe de fornødne Befordringsmidler tilveie, selv om der, paa Grund af større Bølgjar, deraf behøves et større Antal, end paa regnet uden Hensyn til, om derved vil medgaae et større Pengebeløb, end i Finanzloven er forudsæet. Anderledes forholder det sig derimod, hvis det bevilgede Beløbs Overskridelse hidrører fra Oprettelsen af nye Røuter, altsaa fra en Villiesact fra Bestyrelsens Side, som ikke kan skee uden Rigsdagens Samtykke eller paa Bestyrelsens eget Ansvar.

Men selv hvor en Udgift ingen anden Hjemmel har, end selve Finanzloven, og hvor derved ikke skal fyldestgøres nogen Forpligtelse mod Trediemand, vil der udbraves en nøie Undersøgelse af selve Bevillingens Bestaafenhed for at komme til Klarhed om, hvorvidt den bevilgede Sum er obligatorisk, eller ikke calculatorisk, om altsaa Overskridelsen af det bevilgede Pengebeløb enten kan antages at have Hjemmel i selve Bevillingen, eller kan medføre Ansvar. Det ligger i det Anførte, at dette Forhold ikke lader sig betegne ved faste Begrebsbestemmelser, men forudsætter for hvert enkelt, concret Tilfælde en Indtrængen i selve Bevillingens sande Mening; thi medens det ofte vil være indlysende, at det, der i Virkelighed er bevilget, ikke er Summen, men Tingene, saa at Summen kun er en Angivelse af den Pris, hvorfor Tingene forventes at kunne tilveiebringes, kan det paa den anden Side af Forholdets egen Natur og af de om Bevillingen stedfundne Forhandlinger ofte være lige saa klart, at Tingene ikke er bevilget for enhver Pris, men at Summen er en Forudsætning, der mere eller mindre kan antage Characteren af en Betænkelse. Naar der f. Ex. er bevilget en vis Sum til derfor at forpleie et vist Antal Mætroser og Soldater o. s. v., saa vil Ingen være i Tvivl om, at det, hvortil Rigsdagen har meddeelt sit Samtykke, er en Militairstyrke af en vis Størrelse med den for samme anordnede Forpleining, med andre Ord et vist Antal Portioner o. s. v., og at det altsaa ikke er nogen virkelig Overskridelse af selve Bevillingen, om det end paa Grund af Prisernes Stigen eller andre af Bestyrelsens Villie uafhængige Aarsager skulde findes nødvendigt til deres hensigtsmæssige Anskaffelse at udgive et større Pengebeløb, end det, hvorpaa man ved Bevillingen gjorde Regning. Omvendt er det en utvivlsom Overskridelse af Bevillingen, naar f. Ex. et Bygningsarbejde er bevilget i Henhold til en bestemt Plan, og denne senere af vedkommende Bestyrelse egenraadigen er saaledes forandret eller udvidet, at der til Arbejdet desaarfar er medgaaet mere, end det til den forelagte Plan indrømmede Beløb. Men mellem disse tvende Oberpunkter ligge mangfoldige